

శ్రీ సత్యసాయి బాలవికాస్ మాసపత్రిక

సంపుటి 1

మార్చి 2002

సంచిక 3

ఈ సంచికలో

క్ర.సం. విషయాలు	పుట సంఖ్య	క్ర.సం. విషయాలు	పుట సంఖ్య
1. సాయిమాట	2	10. బొమ్మల కథ	12
2. సూర్యాష్టకం	3	11. సృష్టిలో పనికెరానిది (కథ) ...	14
3. లక్ష్మీదేవి ప్రార్థన	3	12. విజ్ఞానం - వినోదం	16
4. ప్రత్యక్ష దైవాలు..... (కథ)	5	13. నాపేరేంటో చెప్పుకోండి	
5. స్వామి సూక్తులు	7	చూద్దాం.....	17
6. మన చారిత్రక పురుషులు		14. నీతి కథలు ... (సీరియల్) .	18
గాంధీ...	8	15. స్వామితో నా అనుభవం ..	
7. అబ్రహాం లింకన్ -		శ్రీమతి లలితమ్మ....	20
అత్య విశ్వాసం.....	9	16. మీ పేజీ	21
8. తెలుసుకుందామా (క్విజ్)	10	17. మరికొన్ని ఆధారాలు...	22
9. స్వామి కథ		18. క్విజ్ సమాధానాలు	23
(సీరియల్)	11	19. బాలవికాస్ తరగతులు	24

బాలల సేవే బాబా సేవ

మంచి మార్పు కావాలనుకునే తల్లులు, పిల్లలు శ్రద్ధ చూపాల్సిన క్లాస్ బాలవికాస్ స్కూలు పాఠాలతో హోమ్ వర్క్లతో మునిగి తేలే మనసులకు ఆటవిడుపు

..... బాలవికాస్

ఎప్పుడూ దూరదర్శిని ముందు కూర్చుని 'లేజీ'గా గడిపే పిల్లలకు మార్గదర్శిని

..... బాలవికాస్.

బాలల సేవే బాబా సేవగా భావించే గురువుల పరిరక్షణలో 'బాలవికాస్' తరగతుల వివరాలు చివరి పేజీలో చూడండి.

సంపాదకులు.

సాయిమాట

అపకారికి ఉపకారం

సీతకు రావణుని మరణవార్త చెప్పి, హనుమంతుడు “తల్లీ నువ్వు అనుమతిస్తే ఇంతకాలమూ నిన్ను బాధించిన ఈ రాక్షస స్త్రీలను ముక్కలు, ముక్కలు చేస్తాను” అన్నాడు. అప్పుడు సీత ఒక కథ చెప్పింది.

ఒక వేటగాడిని పులి తరుముకుంటూ వెళ్ళగా అతడొక చెట్టు ఎక్కాడు. చెట్టు ఎక్కిన తరువాత చెట్టుపైన ఒక ఎలుగుబంటి కనిపించింది. కిందచూస్తే పులి, పైన చూస్తే ఎలుగుబంటి ! వేటగానికి ఏమిచేయాలో తోచలేదు. కాని ఆ ఎలుగుబంటి చాలామంచిది. చెట్టు క్రింద ఉన్న పులి “ఓ ఎలుగుబంటీ నేనెంతో శ్రమపడి వాడిని తరుముకుని వచ్చాను. కనుక నువ్వు వాడిని క్రిందికి తోసేస్తే భుజించి వెళ్ళిపోతాను” అన్నది. అప్పుడు ఎలుగుబంటి “ఓ పులీ! ఈ చెట్టు నా నివాసం. ఇతడు నాకు అతిథి. ఇతనిని రక్షించడం నాకర్తవ్యం. కాబట్టి ఇతడిని క్రిందికి నెట్టను” అన్నది. కాని పులి అక్కడి నుండి కదలలేదు.

కొంతసేపటికి ఎలుగుబంటికి నిద్రవచ్చింది. అప్పుడా పులి ఒక ఉపాయం ఆలోచించింది. వేటగాడితో “ఓ వేటగాడా! నాకు కావలసింది ఆహారం. నువ్వయితే ఏమి? ఎలుగు అయితే ఏమి కనుక నిద్రపోతున్న ఆ ఎలుగును క్రిందికి నెట్టు. దానిని భుజించి నిన్ను వదిలిపెట్టి పోతాను” అన్నది. వేటగాడు స్వార్థపరుడు, తనను రక్షించుకోవడానికి ఎలుగుబంటిని క్రిందికినెట్టాడు. ఎలుగుబంటి క్రిందపడుతుంటే అదృష్టవశాత్తు ఒక కొమ్మ చేతికి దొరికింది. దాని మంచితనమే దానిని కాపాడింది. కొమ్మను పట్టుకుని నిదానంగా చెట్టు పైకి ఎక్కింది ఎలుగుబంటి.

అప్పుడా పులి “ఓ! ఎలుగుబంటీ! నువ్వు ఇంత ఉపకారం చేసినా ఆ వేటగాడు నీకు అపకారమే తలపెట్టాడు. వాడిని క్రిందికి నెట్టు” అన్నది. “ఓ పులీ! ఎవరి స్వభావము వాళ్ళది. అపకారం చేయటం వాడి స్వభావం కావచ్చు. కాని ఉపకారం చేయటమే నా స్వభావము. వాడి పాపం వాడిది. నా పుణ్యంనాది. నేను మాత్రం వాడిని నెట్టను” అన్నది ఆ ఎలుగుబంటి అని కథ చెప్పి, సీత “ఓ హనుమంతా! ఈ రాక్షసులు నన్ను ఎంత బాధపెట్టినప్పటికీ నేను వాళ్ళను బాధించాలనికోరను” అన్నది. ఈ మాటలువిని హనుమంతుడు ఎంతో ఆనందించాడు. లోకంలో ఉపకారికికూడా అపకారం చేసేవారున్నారు. అటువంటి వారు రాక్షసులే అపకారికి కూడా ఉపకారం చేసే వారే దైవస్వరూపులు అని అనుకున్నాడు.

- బాబా.

సూర్యాష్టకం

సూర్యదేవుడు :

సూర్యుడు కేవలం వెలుతురు, వేడి, ఇచ్చే అగ్నిగోళం మాత్రమే కాదు. సూర్యుడు ప్రత్యక్షదైవం. సూర్యుడు చీకట్లను పోగొట్టి మన జీవితాలలో వెలుగును నింపుతాడు. సూర్యుడు, చంద్రుడు విష్ణుమూర్తికి రెండుకళ్ళు. కళ్ళు లోకాన్ని చూస్తాయి. అలాగే మనం చేసే పాపాలను, పుణ్యాలను అన్నిటిని సూర్యుడు చూస్తుంటాడు. అందుకే కర్మసాక్షి అని సూర్యుడికి పేరు.

సూర్యుడు మనకు ఆరోగ్యం ఇచ్చే దేవుడు. మన శరీరానికి ముఖ్యంగా శిరస్సుకు అధిపతి. కాబట్టి ప్రొద్దున్నే సూర్యుడిని ప్రార్థించడం చాలమంచిది. 'సూర్యోపాసన' అని పెద్దవాళ్ళు సూర్యుడి పూజలు, సూర్య నమస్కారాలు ప్రతి ఉదయం చాలా శ్రద్ధగా చేస్తారు.

సూర్యుడు అదితి, కశ్యప మహామునుల పుత్రుడు. వారాలలో మొదటిది ఆదివారం సూర్యుడిది. నెలలలో మాఘమాసం సూర్యుడికి ముఖ్యమైనది. ఈ నెల (అంటే ఫిబ్రవరి 13 నుంచి మార్చి 2002, 12వ తేది వరకు) మాఘమాసం. మరి మనం కూడా సూర్యుడి ప్రార్థన నేర్చుకుందాం.

సూర్యాష్టకం :

ఆదిదేవ నమస్తుభ్యం ప్రసీద మమ భాస్కర
దివాకర నమస్తుభ్యం ప్రభాకర నమోస్తుతే ॥

భావం :- ఆదిదేవా ! భాస్కరా ! దివాకరా ! ప్రభాకరా ! నీకు నమస్కారము (ఆదిదేవుడు= మొదటివాడయినదేవుడు, భాస్కరుడు=కాంతిని ఇచ్చువాడు, దివాకరుడు=పగలును చేయువాడు, ప్రభాకరుడు=వెలుగుఇచ్చువాడు) ఇవి సూర్యుడి పేర్లు. (ఇంకావుంది)

లక్ష్మీదేవి ప్రార్థన

నమస్తేస్తు మహామాయే, శ్రీ పీఠే సురపూజితే ।

శంఖ, చక్ర, గదా హస్తే, శ్రీ మహాలక్ష్మీ నమోస్తుతే ॥

భావం :- ఓ! మహామాయాస్వరూపిణీ! నీకు నమస్కారము. చేతులలో శంఖము, చక్రము, గద ధరించి శ్రీపీఠములో ఉండి దేవతలందరిచేత పూజలు అందుకొను ఓ మహాలక్ష్మీ ! నీకు నమస్కారము.

విశేషాలు :- లక్ష్మీదేవి ధనానికి సంపదలకు దేవత. లక్ష్మీదేవి విష్ణుమూర్తి భార్య. ఈమె విష్ణువు వక్షస్థలంలో ఉంటుంది. 'శ్రీ' అంటే లక్ష్మీదేవి. శ్రీచక్రము, పద్మములలో లక్ష్మి ఆసీనురాలై ఉంటుంది. ఏపనైనా శుభప్రదం కావడానికి 'శ్రీ' అనే అక్షరంతో మొదలుపెడతారు. అందుకే "పనికి శ్రీకారం చుట్టారు" అని నానుడి ఏర్పడింది. ఏదయినా

అందంగా ఉంటే "లక్ష్మీకళ" తో ఉంది అంటారు. ఆడపిల్లను ఇంటికి లక్ష్మిగా భావిస్తారు. ధనం మనకు మాయను కలిగిస్తుంది. ధనంమాయలో పడి మనం అన్నిటినీ మరిచిపోతాం. లక్ష్మీచంచలమయింది. ధనం ఎలా వస్తుందో అలాగే మాయమయి వెళ్ళిపోతుంది. ఈ మాయలోకాన్ని తన మాయతో ఆడిస్తుంది, కనుక లక్ష్మిని 'మహామాయ' అని

అంటారు. మహామాయ అంటే ప్రకృతి అని కూడా అర్థం. ప్రకృతి పురుషులయోగంగా జీవాత్మ పరమాత్మల సంయోగంగా చెప్పే వేదాంత అర్థంలో ప్రకృతిని మహామాయ అని అంటారు.

ధనం అంటే డబ్బు ఒకటే కాదు. పాడి, పంట, ధాన్యం, బంగారం, వెండి, ఇలా ఎన్నో సంపదలున్నాయి. విద్యాధనం (చదువు), గోధనం (గోవులు), తపోధనం (తపస్సు), ఇలా విలువైన వాటినన్నిటినీ ధనాలు, సంపదలు అంటారు. అందుకే

లక్ష్మీదేవిని ఎనిమిది రూపాలలో "అష్ట లక్ష్మ్యులు"గా పూజిస్తారు. ఆదిలక్ష్మి, ధైర్యలక్ష్మి, గజలక్ష్మి,

సంతానలక్ష్మి, విజయలక్ష్మి, ధాన్యలక్ష్మి, ధనలక్ష్మి, విద్యాలక్ష్మి, -అష్టలక్ష్మ్యులు. ఈ పేర్లతోనే ఆ లక్ష్మి ఏమి ఇస్తుందో చెప్పవచ్చు. కనుకనే లక్ష్మీదేవి చాలామందికి లక్ష్మీదేవి సీత, రుక్మిణి, పద్మావతి, ఆండాళ్ రూపాలతో అనేక

ఇలా ఎన్నో ఊర్లలో ఎన్నో దేవాలయాలలో

పూజింపబడుతున్నది.

ప్రత్యక్ష దైవాలు

పూర్వం కోసల రాజ్యాన్ని దశరథమహారాజు పాలించేవాడు. ఆ రాజ్యంలో శ్రవణకుమారుడు అనే బాలుడు ఉండేవాడు. అతడి తల్లిదండ్రులు చాలా ముసలివాళ్ళు. పాపం ఇద్దరూ గ్రుడ్డివాళ్ళు. శ్రవణకుమారుడికి తల్లిదండ్రులపైన చాలా భక్తి, గౌరవం, ప్రేమ ఉండేవి. అతడు వినుగు లేకుండా వాళ్ళకు భక్తితో సేవ చేసేవాడు.

ఒకసారి వాళ్ళకు పుణ్యక్షేత్రాలకు వెళ్ళాలని కోరిక కలిగింది. కానీ 'ఎలా వెళ్ళగలం'? అనుకొని ఊరుకొన్నారు. వాళ్ళకోరిక తెలిసిన శ్రవణకుమారుడు ఆలోచించాడు. ఒక కావడి తయారు చేయించాడు. తల్లిదండ్రులను కావడిలో కూర్చోబెట్టుకొని తీసుకువెళ్ళాలని నిర్ణయించుకున్నాడు. వృద్ధులకు చాలా సంతోషం కలిగింది. ఆ బాలుడు భుజంపైన కావడి పెట్టుకొని అన్ని చోట్లకు వెళ్ళసాగాడు. తల్లిదండ్రులకు తృప్తికలిగించాడు.

ఒక అడవిలో వాళ్ళు ప్రయాణం చేస్తున్నారు. కొంతసేపటికి తండ్రికి దాహం వేసింది. కావడిని అక్కడ ఉంచి, నీళ్ళు తేవడానికి ఒక కుండ తీసుకుని దగ్గరలో ఉన్న నదికి వెళ్ళాడు బాలుడు. నదిలో ఆ కుండను ముంచాడు. 'బుడ బుడ' మని చప్పుడు చేస్తూ కుండలో నీళ్ళు నిండుతున్నాయి. ఇంతలో ఒక బాణం వేగంగా వచ్చి అతడి గుండెల్లో గుచ్చుకుంది. బాలుడు "అబ్బా" అని అరిచి క్రింద పడిపోయాడు. ఆ కేకవిని బాణం వేసిన రాజు పరుగెత్తుకువచ్చాడు.

రాజు బుడ బుడ శబ్దం విని ఏదో జంతువనుకొని, శబ్దాన్ని గురిగాపెట్టుకొని శబ్దం వచ్చినవైపుకు వెళ్లి తగిలేలాగా (దీనినే శబ్దభేది విద్యఅంటారు) బాణం వేశాడు. కాని అది నీళ్ళుముంచుతున్న బాలుడికి తగిలిందని తెలుసుకొని రాజు బాధపడ్డాడు. అక్కడ బాలుడు గిల గిల లాడుతున్నాడు. అంతబాధలో బాలుడు రాజుతో తన తల్లిదండ్రుల గురించి చెప్పి “రాజా! దాహంతో ఉన్న వాళ్ళకు ఈ నీళ్ళు తీసుకొని వెళ్లి ఇవ్వండి” అని కోరుకున్నాడు. తల్లిదండ్రులనే తలుచుకుంటూ మరణించాడు.

రాజు బాలుడి తల్లిదండ్రులకు జరిగినదంతా చెప్పి క్షమించమని వేడుకున్నాడు. కాని వాళ్ళు ముసలితనంలో, గ్రుడ్డితనంతో కుమారుడి మరణం విని దుఃఖం తట్టుకోలేకపోయారు. “నువ్వుకూడా మాలాగానే పుత్రశోకంతో మరణిస్తావుగాక” అని శాపం పెట్టి వాళ్ళు మరణించారు.

శ్రవణకుమారుడు తల్లిదండ్రులను పూజించిన వాడిగా పేరుపొందాడు. ‘మాతృదేవోభవ పితృదేవోభవ’ అని అన్నట్లు తల్లిదండ్రులను దేవతలుగా పూజించి సేవించిన బాలుడు శ్రవణ కుమారుడు. చూశారా ! అంత గొప్ప వాడుకనుకనే ఇంకా మనం ఆ బాలుడి కథ చెప్పుకుంటున్నాం మీకొక సంగతి తెలుసా ! బాపూజీ, అదే, గాంధీతాతకు ఈ కథ అంటే చాలా ఇష్టమట.

కొనలేనివి

ధనంతో ఎన్నో కొనగలం, కాని అన్నీ కొనలేము

పట్టు పరుపులు కొనగలం	కాని.....	నిద్ర.....
పుస్తకాలు కొనగలం	కాని.....	తెలివి.....
ఆహారం కొనగలం	కాని.....	ఆకలి.....
మందులు కొనగలం	కాని.....	ఆరోగ్యం.....
విలాసాలు కొనగలం	కాని.....	సుఖం.....
వિంత వస్తువులు కొనగలం	కాని.....	సంతోషం.....
అలంకరణలు కొనగలం	కాని.....	అందం.....
మనిషిని కొనగలం	కాని.....	ప్రేమ.....

కొనలేనివి ఎలా పొందాలి ? ఆలోచించండి...

వాక్యవిభూతి : స్వామిసూక్తులు

“అతిభాష మతిహాని,
మితభాష అతిహాయి”

- బాబా.

అతిభాషఅంటే ఎక్కువగా మాట్లాడటం. మతిహాని అంటే మనసుకు బాధ కలిగిస్తుంది అని అర్థం. ఎక్కువగా మాట్లాడటం మంచిది కాదు. అంతేకాకుండా మనం మాట్లాడటానికి సహాయపడేది శ్వాస. ఊపిరి, శ్వాస ఇవే ప్రాణశక్తికి ఆధారం. ఎక్కువ మాట్లాడటంలో ఎక్కువ ఊపిరిశక్తిని (శ్వాస శక్తిని) వాడుకుంటాము. దానివల్ల ప్రాణశక్తి తగ్గుతుంది. ఎక్కువగా మాట్లాడుటవలన ఒక్కొక్కసారి మనకు తెలియకుండానే ఎదుటివారిని నొప్పించవచ్చు. ఒక్కొక్కసారి వేరే వాళ్ళగురించి విమర్శించవచ్చు. దీనివల్ల మనమనసుకు, వేరొకరి మనసుకు కూడా బాధ కలుగుతుంది. దీనితో కొన్నిసార్లు తగాదాలు కూడరావచ్చు.

మితభాష అంటే అవసరమయినంతవరకు మాత్రమే మాట్లాడటం. అతిహాయి అంటే చాలా హాయిగా ఉంటుంది అని అర్థం. తక్కువగా మాట్లాడితే మనస్సులకుహాయి కలుగుతుంది. మన ప్రాణశక్తి మాటలరూపంగా వ్యర్థం కాకుండా ఉంటుంది. కనుక ఎక్కువగా మాట్లాడకూడదు.

పద్య సూక్తి

మనుజుడైనవాడు మంచిగా తనలోని

దుర్గుణముల మొదలు త్రుంచవలయు

పశుగుణంబు వీడి పశుపతికావలె

సత్యమైన బాట సాయిమాట !

- బాబా.

మనిషి అయినవాడు తనలో ఉన్న చెడుగుణాలను ముందు వదిలేయాలి. కోపం, ద్వేషం, హింసించడం ఇలాంటి దుర్గుణాలు పశువుల లక్షణాలు. పశుపతి అంటే ఈలోకంలో జీవులన్నిటిని రక్షించేవాడు, పరమేశ్వరుడు అని అర్థం. మనం పశుగుణాలను అంటే చెడ్డగుణాలను వదిలి దేవుడిగా మారడానికి ప్రయత్నించేయాలి. దేవుడిలో అన్నీ మంచిగుణాలేకదా. దేవుడిలో అసలు చెడ్డగుణమే ఉండదు. అలామంచి లక్షణాలు పెంచుకుంటే దివ్యత్వం వస్తుంది. దేవుడి లక్షణం పొందడానికి ఇదే నిజమైన మార్గం అని స్వామి చెప్తున్నారు.

మన చారిత్రక పురుషులు

చిన్ననాటి ముచ్చటలు

గాంధీ కుటుంబం విష్ణు భక్తికలది. గాంధీ తండ్రి కరంచంద్ గాంధీ. ఆయనకు నిజాయితీ, ధైర్యం, దానగుణం ఉండేవి. అయితే కొంచెం కోపం కూడా ఉండేది. దేవాలయాలకు వెళ్ళి అక్కడ ప్రసంగాలు వింటూ ఉండేవారు. భగవద్గీత శ్లోకాలు చదివేవారు.

తల్లి పుతలీబాయి చాలా భక్తురాలు. పూజలు, ఉపవాసాలు ఎక్కువ. ఆమె ఉపవాసాలు చెయ్యడం మాత్రం గాంధీకి బాధగా ఉండేది. గాంధీ స్కూలులో ఎవ్వరితో ఎక్కువగా మాట్లాడేవాడు కాదు. చాలా ముభావంగా మొగమాటంగా ఉండేవాడు. స్కూలు పుస్తకాలు తప్ప వేరే పుస్తకాలు ఎక్కువ చదివేవాడుకాదు. కాని ఒకరోజు గాంధీ కళ్ళు తండ్రి కొనుక్కువచ్చిన పుస్తకంపై పడ్డాయి. అది “శ్రవణ పితృభక్తి” నాటకం. దానిని చదవాలనిపించింది. ఎంతో ఆసక్తితో చదివాడు. ఇంతలో ఎందుకోగాని కొందరు చిత్రకారులు వాళ్ళ ఇంటికి వచ్చారు. వాళ్ళు తెచ్చిన చిత్రాలలో ఒకటి శ్రవణ కుమారుడు తల్లిదండ్రులను కావడిలో తీర్థయాత్రలకు తీసుకువెళ్తున్న బొమ్మ. ఆచిత్రం తను చదివిన పుస్తకం గాంధీ మనస్సులో చెరగని ముద్రవేశాయి. శ్రవణకుమారుడి కథ అప్పటి నుంచి ఆయనకు ఇష్టమయిన కథలలో ఒకటి. ఆ బాలుడిని తలచుకున్నప్పుడల్లా కళ్ళవెంట నీళ్ళు వచ్చేవి.

అలాగే మరొకసారి తండ్రి అనుమతితో ఒకనాటకం చూడడానికి వెళ్ళాడు గాంధీ. ఆ నాటకం “సత్యహరిశ్చంద్ర”, ఆయనను చాలా ఆకర్షించింది. ఎన్నిసార్లు చూసినా తనివితీరలేదు. కాని ఎన్నిసార్లని చూడగలడు. తండ్రి ప్రతిసారి అనుమతి ఇస్తాడా? రాత్రింబగళ్ళు హరిశ్చంద్రుడి కథ గురించే ఆలోచించేవాడు. ఎన్నోసార్లు తననుతానే హరిశ్చంద్రునిగా ఊహించుకునేవాడు. తన ఊహల్లో “నేను కూడా హరిశ్చంద్ర మహారాజులాగా సత్యసంధుడిని ఎందుకు కాకూడదు”. అని అనుకొనేవాడు. అలాగే నటించి చూసుకునేవాడు. సత్యాన్ని నిలబెట్టడం కోసం హరిశ్చంద్రుడు పడిన కష్టాలు తలుచుకుంటే చాలా వింతగా ఉండేది. గాంధీకి అది నిజంగా జరిగిన కథే అని ఎంతో నమ్మకం కలిగింది. గాంధీపైన శ్రవణకుమారుడు, హరిశ్చంద్రుడి నాటకాలు ఎంత చెరగని ముద్రవేశాయంటే ఆయన పెద్దయ్యాక తిరిగి ఆనాటకాలు చూస్తే చిన్ననాటి లాగానే అవి తన హృదయాన్ని కదిలిస్తాయని చెప్పారు గాంధీ.

చిన్నతనంలో మనసుపై పడిన ఈ ముద్రల ప్రభావమే ఆయన పెద్ద అయ్యాక తండ్రిపై గౌరవం చూపడానికి, సత్యము పలకడమే దీక్షగా ఉంచుకోవడానికి కారణమయ్యాయి.

(ఇంకావుంది)

అబ్రహం లింకన్ - ఆత్మవిశ్వాసం

అబ్రహం లింకన్ చాలా బీదకుటుంబంలో జన్మించాడు. బాల్యంలో అతడు చదివిన స్కూల్లో అనేకమంది శ్రీమంతుల పిల్లలుండేవాళ్ళు. వాళ్ళుమంచి ఖరీదైన దుస్తులు ధరించి స్కూలుకు వచ్చేవాళ్ళు. లింకన్ ధరించిన పాతదుస్తులు చూసి హేళన చేసేవాళ్ళు. ఒకరోజు లింకన్ ఏడ్చుకుంటూ తల్లివద్దకు వచ్చి “అమ్మా! నేనీపాత దుస్తులను ధరించడంచేత స్కూల్లో తోటి పిల్లలు నన్ను హేళనచేస్తున్నారు. నాకు మంచి దుస్తులు కావాలి” అని అన్నాడు. అప్పుడు తల్లి అతనిని దగ్గరకు తీసుకొని “నాయనా! మనయింటి పరిస్థితిని అర్థంచేసుకో మీనాన్న రాత్రింబవళ్ళు కష్టపడి పనిచేస్తున్నాడు. నేను కూడ నిమిషమైనా ఖాళీలేకుండా పాతబట్టలు కుట్టి డబ్బు సంపాదిస్తున్నాను. మనకు ఎలాంటి ఆస్తిపాస్తులు లేవు. ఆత్మవిశ్వాసమే మనకున్న ధనము. కనుక నీవు ఇతరులతో పోల్చుకోవద్దు. ఆత్మ విశ్వాసమును పెంచుకో. తప్పక అభివృద్ధికి వస్తావు అని బోధించింది. తల్లి చెప్పినమాటలు లింకన్ హృదయానికి హత్తుకున్నాయి. అతడు ఆత్మవిశ్వాసాన్ని అభివృద్ధి పరచుకున్నాడు. రాత్రింబగళ్ళు కష్టపడి చదివి ఉన్నతవిద్యలో ఉత్తీర్ణుడైనాడు. లింకన్ లో వున్న పవిత్ర గుణాలను గమనించి అతని మిత్రులు అతనిని ఎన్నికలలో పోటీ చేయమని ప్రోత్సహించారు. తాముచేతనైనంత సహాయం చేస్తామని మాటిచ్చారు. లింకన్ ఎన్నికలలో గెలుపొందాడు. క్రమక్రమేణ కొంత కాలానికి అతడు అమెరికా అధ్యక్షపీఠాన్ని అధిష్టించాడు. ఆరోజుల్లో అమెరికాలో తెల్లవారు నల్లవారిని బానిసలుగా చేసుకొని చాలా బాధలకు గురిచేసేవారు. చర్మం నలుపేకావచ్చు అందరిలో వున్న రక్తం ఎరుపే కదా! కాబట్టి మీరు భేదభావాలను వదిలి సమానత్వాన్ని పాటించాలి అని లింకన్ బోధిస్తూవచ్చాడు. తాను ప్రెసిడెంటు అయిన తరువాత బానిసత్వాన్ని నిషేధిస్తూ ఉత్తర్వులు జారీచేశాడు. కనీసం ఒక రొట్టె కొనుక్కోవడానికి కూడా డబ్బులేని నిరుపేద పిల్లవాడు అమెరికా పదవిని చేపట్టగలిగాడు అంటే దానికి కారణం ఆత్మవిశ్వాసమే.

చూశారా ! పిల్లలూ ! అందుకే మనం ఆత్మవిశ్వాసం (అంటే మనమీద మనకు నమ్మకం) పెంచుకోవాలి. మనం ఏపనైనా చేయగలం. ఏదయినా చదువగలం అని అనుకోవాలి. మాకురాదు, మాకుచేతకాదు అనుకుంటే అలాగే ఉండిపోతాం.

తెలుసుకుందామా ?

క్విజ్

1. హిందూమతానికి మూలాధారాలుగా చెప్పదగినవి ఏవి ?
2. పురుషార్థాలు ఎన్ని ? అవి ఏవి ?
3. వేదాలు ఎన్ని ? అవి ఏవి ?
4. పంచమవేదమని దేనికి పేరు ? దానికి ఆ పేరు ఎందుకు వచ్చింది ?
5. పంచభూతాలు ఏవి ?
6. అహల్య భర్త ఎవరు ?
7. అరుంధతి భర్త ఎవరు ?
8. భీముడికి, దుర్యోధనుడికి గదా యుద్ధం నేర్పినది ఎవరు ?
9. ప్రపంచంలో అన్నిటికన్న పెద్ద అయస్కాతం ఏది ?
10. విష్ణుమూర్తి వాహనం ఏది ?

(జవాబులు 23 పేజీలో)

స్వామి కథ (సీరియల్)

కొండమరాజుగారి భార్య లక్ష్మమ్మగారు భక్తితో పూజలు, ఉపవాసాలు చేస్తుండేవారు. కొండమరాజుగారు పెద్దవారయ్యాక నాటకాలు వేయడం తగ్గింది. అయినా వాటిమీద ఇష్టం వల్ల పల్లెలో పిల్లలను చేరదీసి అందరికీ రకరకాల కథలు, దేవుడి అవతారాలు, అన్నీ వర్ణించి చెప్తుండేవారు. పిల్లలు ఇష్టంగా వినేవారు.

ఈశ్వరమ్మగారు ఒకరోజు బావిదగ్గర నీళ్ళు తోడుతున్నప్పుడు ఒక నీలిరంగు కాంతి వింతగా తనవైపు రావడం చూసింది. ఆకాంతి క్రమంగా వచ్చి ఆవిడ గర్భంలో లీనమయినట్లు అనిపించింది. అర్థంకాని ఆకాంతి ఏమిటో తెలీక (ఆశ్చర్యంతో చూస్తూ) అలాగే లోపలికి వెళ్ళారు. అత్తగారయిన లక్ష్మమ్మగారితో చెప్పారు. ఆవిడ, కొండమరాజుగారికి చెప్పారు. ఏదో దివ్యశక్తి వచ్చి ఈశ్వరాంబగారిలో చేరిందని వారు తెలుసుకున్నారు. కొండమరాజుగారికి, వెంకావధూతకు దేవుడు తమ వంశంలో జన్మిస్తాడని ఇచ్చిన వరం గుర్తువచ్చింది. అది కార్తీక సోమవారం. పవిత్రమైనరోజు. లక్ష్మమ్మగారు ఆరోజు సత్యనారాయణవ్రతం పూజచూసి ప్రసాదం తీసుకునివచ్చి గర్భవతిగావున్న కోడలు ఈశ్వరాంబగారికి ఇచ్చారు.

అది అక్షయ నామ సంవత్సరము. అక్షయ అంటే క్షయముకానిది, ఎప్పటికీ పరిపూర్ణమయినది, లోటులేనిది అని అర్థం. కార్తీకమాసం, సోమవారం శివుడికి ఇష్టమైన రోజు. అందులో ఆ రోజు ఆర్ద్రా నక్షత్రం. నెల, వారం, నక్షత్రం మూడూ శివుడికి సంబంధించినవి రావడంతో ఆరోజు మరీ విశేషమైనదిగా భావించి గుళ్ళలో ప్రత్యేకమైన పూజలు చేయసాగారు. ఉపవాసాలున్న భక్తుల దైవనామస్మరణతో ఊరంతా మారుమ్రోగుతున్నది.

అక్షయ సంవత్సరం కార్తీక బహుళ తదియ సోమవారం ఆర్ద్రానక్షత్రంలో సూర్యోదయ సమయంలో ఈశ్వరాంబగారికి కుమారుడు జన్మించాడు. ఆరోజు ఇంగ్లీషు తేదీలలో 23.11.1926. రాత్రినుంచే వాళ్ళ ఇంట్లో ఉన్న మద్దెల, తంబురాలాటి వాయిద్యాలు వాటంతట అవే మోగసాగాయి. మధురంగా సంగీతం వినిపిస్తున్న వాయిద్యాలను చూసి కొండమరాజుగారు ఆశ్చర్యపోయారు. బుక్కపట్నంలో పండితులను అడిగారు. ఆరోజు ఇంట్లో జన్మించిన బాలుడు చాలా దివ్యశక్తి కలవాడై ఉంటాడు. దైవం భూమిపైన పుట్టిన సమయంలో శుభసూచకంగా, మంగళప్రదంగా అవి మోగాయని వాళ్ళు చెప్పారు. ఇంతకీ ఆరోజు జన్మించిన ఆ బాలుడెవరో తెలుసా?... ఆ దివ్యబాలుడే...ఈనాటి భగవాన్ శ్రీశ్రీశ్రీ సత్య సాయిబాబావారు !

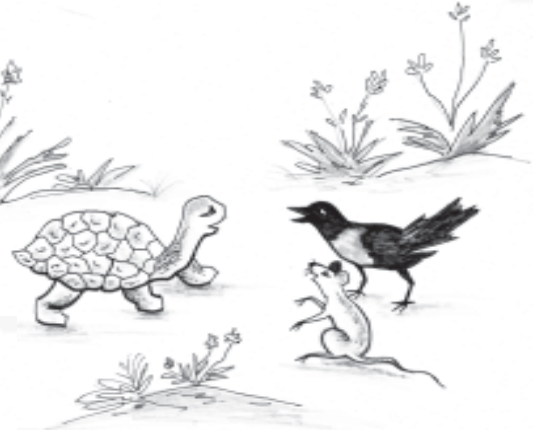
(ఇంకావుంది)

స్నేహబంధం

పూర్వం ఒక అడవిలో ఒక జింక, తాబేలు, ఎలుక, ఒక కాకి ఎంతో స్నేహంగా వుంటూ, కలిసి మెలిసి జీవించేవి. తమ కష్టసుఖాల్ని పరస్పరం పంచుకుంటూ ఉండేవి.

ఇలా ఉండగా ఒకరోజు కాకి, తాబేలు, ఎలుక తామెప్పుడు కలుసుకునే చోట చేరి జింకరాకక్ష ఎదురు చూడసాగాయి. ఎంతసేపైనా రాక పోయేసరికి, ఒకవేళ జింక ఏదైనా అపాయంలో చిక్కుకుందేమోనని దానికోసం అడవిలో వెతకాలని నిర్ణయించుకున్నాయి.

తక్షణం కాకి ఆకాశంలో ఎగురుతూ అడవంతా గాలించసాగింది. చివరికి ఒకచోట వేటగాడివలలో చిక్కుకున్న జింకను చూసింది కాకి. మరేం భయంలేదని జింకకి ధైర్యం చెప్పి, కాకి తిరిగివచ్చి ఎలుక, తాబేళ్లకు విషయమంతా వివరించింది.

అవి బాగా ఆలోచించి ఇలా అనుకున్నాయి. కాకి, ఎలుకని తన వీపు మీద ఎక్కించుకుని తీసుకువెళ్లాలని, ఎలుక వలని కొరికేసి జింకని విడిపించాలని నిర్ణయించాయి.

వేగం లేని తాబేలు మాత్రం ఎటూపోలేక వేటగాడికి చిక్కింది. జింక తప్పించుకున్నా, తిండికోసం తాబేలైనా దక్కిందని వేటగాడు దాన్ని ఒక సంచిలో కట్టి భుజానవేసుకొని పోసాగాడు.

ఇంతలో మన ఎలుక సంచిని కొరికేసింది. తాబేలు బయటపడి దగ్గరలోని పొదలో దాక్కుంది. జింకని పట్టుకోలేక వెనక్కి వచ్చిన వేటగాడికి ఖాళీసంచి కనిపించింది. అటు జింకనీ, ఇటు తాబేలనీ కూడా పోగొట్టుకుని వాడు దుఃఖిస్తూ వెళ్లిపోయాడు. మన నలుగురు మిత్రులు మాత్రం ఒకరికొకరు చేదోడు వాదోడుగా వుంటూ ఆనందంగా జీవించాయి.

అనుకున్నట్టే అన్నీ సరిగ్గా జరిగి, జింక వలనుంచి బయటపడింది. ఇంతలో మన తాబేలు కూడా మెల్ల మెల్లగా పాకుతూ అక్కడికి చేరింది. నలుగురు మిత్రులూ ఇలా ఆనందంగా వున్న సమయంలో, వేటగాడి అలికిడి అయింది. అంతే! కాకి ఎగిరి చెట్టెక్కింది, జింక దూరంగా పరుగుతీసింది, ఎలుక ఒక కంఠలో దూర్చింది.

ఈసారి తాబేలుని రక్షించటానికి మిగిలిన ముగ్గురు మిత్రులు ఆలోచన చేశాయి. ఒక ఉపాయం ప్రకారం జింక వేటగాడికి ఎదురు పడింది. దానిని పట్టుకోవాలనే ఆశతో వాడు సంచిని అక్కడే పడేసి జింక వెంటపడ్డాడు.

ఆపదలో ఆదుకోవటమే అసలైన స్నేహం !

సృష్టిలో పనికిరానిది

పూర్వకాలంలో పిల్లలు గురువుగారి ఆశ్రమంలో ఉండి విద్యనేర్చుకునేవాళ్ళు. గురువుగారు చేసే అగ్నిహోత్రానికి కావలసిన పుల్లలు, వంటకు కావలసిన కట్టెలు, పూజకు పూలు, పండ్లు మొదలైనవన్నీ ఆశ్రమం దగ్గర ఉన్న అడవిలోనుంచి గురువుగారికి తెచ్చి ఇచ్చేవాళ్ళు. ఆశ్రమంలోనే ఉండి చదువుకునే వాళ్ళు. వీళ్ళ ఆహారం, ఆరోగ్యం అన్ని బాధ్యతలు గురువుగారివే. శిష్యులు

విద్యాభ్యాసం పూర్తయ్యాక గురువుగారికి భక్తితో ఏదైనా గురుదక్షిణ ఇచ్చి వెళ్ళిపోయేవాళ్ళు.

ఒక గురువుగారి ఆశ్రమంలో పదిమంది శిష్యులుండేవాళ్ళు. అందులో రాము, గోపి అని ఇద్దరు శిష్యులు విద్యనేర్చుకోవడం పూర్తయింది. తమ ఇళ్ళకు వెళ్ళే సమయం వచ్చింది. ఇద్దరూ “గురువుగారూ! మేము ఏదైనా గురుదక్షిణ ఇవ్వాలనుకుంటున్నాము. దయచేసి ఏమి ఇయ్యమంటారో చెప్పండి” అని వేడుకున్నారు. చేతులు జోడించి ప్రార్థిస్తున్న ఆ ఇద్దరి వినయ విధేయతలు గురువుగారికి చాలా నచ్చాయి. వాళ్ళకు చదువుతోపాటు అనుభవజ్ఞానం కూడా నేర్పాలని “మీరు మన ఆశ్రమానికి దగ్గరలోని అడవిలో ఎవ్వరికీ, ఎందుకూపనికిరాని నాలుగు ఎండు ఆకులను తెచ్చి ఇవ్వండి నాకు అదే గురుదక్షిణ” అని అన్నారు గురువుగారు.

‘సరే’ అని అడవికి బయలుదేరారు రాము, గోపి. దగ్గరలోనే వాళ్ళకు ఒక చెట్టుక్రింద బోలెడన్ని ఎండుటాకులు కుప్పగా కనిపించాయి. మెల్లగా వెళ్ళి ఆకుప్పలోని ఎండు ఆకులను కొన్ని తీసుకోసాగారు రాము, గోపి. ఇంతలో ఒక రైతువచ్చి “పిల్లలూ! ఆ ఆకులు తీయవద్దు. ఈ ఎండు ఆకులన్నీంటిని కాల్చి ఆ బూడిదను నాపొలంలో వేస్తే అది మంచి ఎరువుగా అయి పంట ఎక్కువగా పండుతుంది” అని అన్నాడు. ఆ ఆకులను అక్కడే వదిలి రాము, గోపి ముందుకు నడిచారు.

కొంతదూరంలో చెట్టుక్రిందరాలి పడిన ఎండు ఆకులను ఏరుకొంటూ ముగ్గురు స్త్రీలు కనిపించారు. రాము, గోపి కూడా కొన్ని ఆకులు తీసుకుందామని వెళ్ళారు. అంతలో ఆ ముగ్గురిలో ఒక ఆవిడ “ఈ ఎండు ఆకులను మంట వేసుకొని నీళ్ళుకాచుకొంటాము” అంది. రెండవ ఆమె “ఈ ఆకులతో విస్తళ్ళు కుట్టుకొని అన్నం తింటాము” అన్నది. మూడవ ఆమె “నా భర్త వైద్యుడు. ఈ ఆకులతో మందులు తయారుచేసి రోగులకు ఇస్తాము” అని అంది. రాము, గోపిలకు గురువుగారి కోరిక గుర్తువచ్చింది. ఎందుకూ పనికిరాని ఆకులు కదా తెమ్మన్నారు. వాళ్ళు ఆకులు వదిలి విచారంగా ఆక్కడినుంచి ముందుకువెళ్ళారు.

కొంతదూరం వెళ్ళాక ఒక సరస్సు కనిపించింది. నీళ్ళమీద తేలుతూ ఒకే ఒక్క ఆకు కనిపించింది. “అమ్మయ్య ఇక్కడ ఎవరాలేరు. ఇది ఒక్కటయినా గురువుగారికి ఇద్దాం” అని అనుకొని మెల్లగా వెళ్ళి కష్టపడి ఆ ఆకును చేతులలోకి తీసుకున్నారు.

దానిమీద రెండు చిన్నచీమలు పాకుతూ “అమ్మయ్య! ఈ ఆకువల్ల బతికాము. ఈ ఆకే లేకపోతే నీళ్ళలో మునిగిపోయి ఉండేవాళ్ళం కదా!” అని అనుకుంటున్నాయి. పాపం రాము, గోపి ఆ ఆకును అక్కడే వదిలి విచారంగా ఆశ్రమానికి తిరిగివచ్చారు.

“గురువుగారూ మీరు కోరిన కోరిక తీర్చలేకపోయాము. మమ్మల్ని క్షమించండి. ఆకులు ఎండినాకూడా ఏదో విధంగా ఎవరికైనా ఉపయోగిస్తూనే ఉన్నాయని తెలిసింది” అని అన్నారు శిష్యులు. గురువుగారు సంతోషంతో “నాకు గురుదక్షిణ దొరికింది మీకు పుస్తక జ్ఞానంతో పాటు అనుభవజ్ఞానం కూడా కలుగ చేయాలనేదే నాకోరిక. సృష్టిలో పనికిరానిది అన్నది ఏదీ ఉండదు. అన్నీ ఏదో ఒకవిధంగా ఉపయోగపడుతూనే ఉంటాయి. అదిమీరు తెలుసుకున్నారు అంతేచాలు. మీరు కూడా అందరికీ ఉపయోగపడేలాగా జీవించాలి” అని ఆశీర్వదించి వాళ్ళను ఇళ్ళకుపంపాడు గురువుగారు.

ఆరోగ్యానికి హృదయం ముఖ్యం

చదువుకు తెలివి ముఖ్యం

జీవితానికి నీరు ముఖ్యం

ఈ మూడూ దేవుడిచ్చినవే

ఇవి ఉచితంగానే ఉండాలి

వీటిలో వ్యాపారం పనికిరాదు

- బాబా.

విజ్ఞానం

“లే ! పక్షి !” - లేపాక్షి

విహారం

సీతాదేవిని తీసుకువెళ్తున్నప్పుడు రావణాసురుడితో జటాయువు అనే పక్షి యుద్ధంచేసి పడిపోయింది. సీతను వెతుకుతూ శ్రీరాముడు, లక్ష్మణుడు అరణ్యంలో తిరుగుతున్నప్పుడు జటాయువును చూశారు. శ్రీరాముడు జటాయువును “లే ! పక్షి” ! అన్నాడనీ అందువలన ఆ ప్రదేశానికి క్రమంగా లేపాక్షి అనే పేరువచ్చిందని ఒక కథ చెప్తారు.

లేపాక్షి గ్రామం అనంతపురం జిల్లాలో హిందూపూర్‌కు 15 కి.మీ. దూరంలో ఉంది. లేపాక్షిలో చాలా చక్కటి శిల్పాలు ఉన్నాయి. వీటిలో ఒక పెద్దనంది విగ్రహం ఒకేరాతితో చెక్కింది (ఏకశిలా విగ్రహం) ఉంది. ఇది 8.1 మీటర్లు పొడవు, 4.5 మీ వెడల్పు ఉన్న ఈ నందికి ‘లేపాక్షి బసవన్న’ అని పేరు. అంటే ఇది సుమారుగా మన ఇళ్ళలో ఉండే హాలంత ఉంటుదన్నమాట. లేపాక్షి వర్ణచిత్రాలకు కూడా ప్రసిద్ధి.

ఈ లేపాక్షి గ్రామానికి చెందిన నాటి శిర్నీడు వెంకటరాయకవి అనే ఆయన రామాయణం యక్షగానంగా (క్రీ||శ|| 1843) వ్రాశాడు. యక్షగానం అంటే దరువులు, పాటలు, అక్కడక్కడా మాటలతో నృత్యనాటకంలాగా ప్రదర్శించేది. లేపాక్షి రామాయణంలో 1. పాదుకాదానం (శ్రీరాముడు భరతుడికి పాదుకలు ఇవ్వడం) 2. లంకాదండయాత్ర. 3. రావణ సంహారం అనేభాగాలు ఉన్నాయి. దీనిని వరుసగా మూడు రాత్రులు ప్రదర్శించేవాళ్ళు. కవి లేపాక్షిగ్రామం వాడు కావడం వల్ల, లేపాక్షిలోని వాడిగా ఉన్న శ్రీరాముడికథ ఉండడంవల్ల దీనిని లేపాక్షి రామాయణం అని పిలుస్తారు.

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి తాతగారు శ్రీకొండమరాజుగారు లేపాక్షి రామాయణకీర్తనలు పాడుతుండేవారని చెప్పుకున్నాం కదా అవి ఈ పాటలే అన్నమాట.

విజ్ఞానం

నా పేరేంటో చెప్పకోండి చూద్దాం?

విజ్ఞానం

నా పేరులో 15 అక్షరాలు ఉన్నాయి. ఈ క్రింద ఆధారాలతో నా పేరేమిటో చెప్పకోండి చూద్దాం.
(న్, మ్, ట్ లాంటి పొల్లు అక్షరాలు కూడా లెక్కవేసుకోండి)

ఆధారాలు :-

1. 2,7,12,7, అక్షరాలు కలిస్తే నీరు బాగా మరగటాన్ని-ఇలా అంటారు.
2. 11,12, అక్షరాల ప్రకృత '0' పెడితే (Month) నెల.
3. 11,15, అక్షరాల మధ్య 'ని' పెడితే పాతకాలపు కొలమానం=రెండు శేర్లు.
4. 6,8, అక్షరాలు నీరు దొరికే ఒకచోటు, చాలా ఇళ్లల్లో ఉండేది.
5. 6,9, అక్షరాలు కాకా పట్టేదాన్ని ఇలా ఊదడం.
6. 1వ అక్షరం ఏ పూజలో అయినా అష్టోత్తర నామాలలో 'ఓం' తరువాత తప్పనిసరిగా వచ్చేది
7. 6,7, చిన్నపిల్లను, ఇలా కూడా అంటారు.
8. 15,7, నిద్రలో వచ్చే డ్రీమ్ (Dream) .
9. 2,3, పకృత 'ము' ఉంచితే Truth కు తెలుగు.
10. 4,10, చపాతీ, లాంటి వాటితో కలిపి తినే Liquid పదార్థం
11. 6,6, మనదైవం.
12. 13,7,15, Slate కు తెలుగు.
13. 14వ అక్షరం English లో మూడును తెలుగులిపిలో రాస్తే...
14. 13, 14, 15, మొదటి అక్షరానికి కొమ్ము ఇస్తే Daughter
15. 4,5, నడయాడే మన దేవుడు
16. 15,8 కవిత్వం చెప్పేవాడు
17. 15,7,13 ఇళ్లు, వాకిళ్లు, టేబిలు, కుర్చీలకై వాడే కొయ్య
18. 11,7, దేవునికి పూలు దారంతో కట్టి అలంకరించేది
19. 6,10 ఆఫీసుకు పెద్ద
20. 9,11, విరామ చిహ్నాలలో కొంచెం ఆగమనేది

నా పేరు ఊహించారా ?

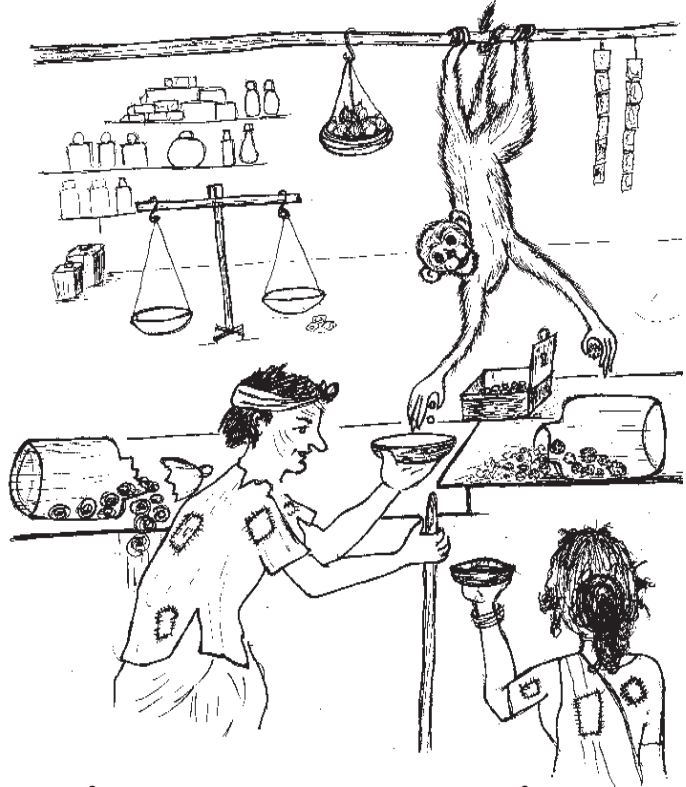
మికొక బహుమానం! చూడండి - 22 పేజీలో

శ్రీమతి ఎ. హైమావతి (కావలి)

నీతి కథలు

పిసినారి వ్యాపారం

రామాపురం అనే ఊర్లో సుబ్బిశెట్టి అనే వ్యాపారి ఉండేవాడు. ఆయన చాలా పిసినారి. శెట్టి తన దుకాణంలో చవకరకం సరుకులు పెట్టి ఎక్కువ ధరలకు అమ్మేవాడు. శెట్టి పట్నం వెళ్ళినప్పుడు దుకాణం చూసు కోవడానికి ఒక నౌకరుని పెట్టు కోవాలని అనుకున్నాడు. కాని అతడికి జీతం ఇవ్వాలంటే డబ్బు ఖర్చు అయిపోతుందని ఆలోచిస్తున్నాడు. అసలే పిసినారి కదా !

ఒకసారి సుబ్బిశెట్టి బజారులో వెళ్తున్నప్పుడు ఒక కోతులు ఆడించేవాడు కనపడ్డాడు. వాడి దగ్గర రెండుకోతులున్నాయి. అవి వాడు చెప్పినట్లల్లా ఆడుతున్నాయి. చివరికి గిన్నె తీసుకుని అందరి దగ్గరూ డబ్బులు కూడా అడుగుతున్నాయి. వెంటనే శెట్టికి ఒక ఆలోచన వచ్చింది. తన దుకాణానికి నౌకరెండుకు? జీతం దండగ. కోతిని పెట్టుకుంటే కొంచెం తిండిపెడితే చాలు అనుకున్నాడు. వెంటనే వాటిలో ఒకకోతిని కొన్నాడు.

మర్నాడు ప్రొద్దున్నే కోతిని దుకాణానికి తీసుకువెళ్ళాడు. దానిని మాటి మాటికీ కోతీ ! కోతీ! అని పిలిస్తే ఏమి బాగుంటుంది అని దానికి 'రాముడు' అని పేరు పెట్టాడు. కోతికి చెప్పాడు "నీపేరు రాముడు. నేను రాముడూ అని పిలవగానే నువ్వు రావాలి" అని చెప్పాడు. అది తల ఊపింది. "మరి నీపేరు నీకు నచ్చిందా?" అన్నాడు. అది పళ్ళికిలించింది. రోజూ అది ఏమేమి

పనులుచేయాలో చెప్పాడు. అన్నిటికీ తల ఊపింది. దానికి ముందునుంచి కోతులవాడు అలా నేర్పాడు. ప్రతిదానికి అదితల ఊపుతూనే ఉంటుంది. ఆ సంగతి సుబ్బిశెట్టికేం తెలుసు పాపం! తన మాటలు అది బాగా అర్థం చేసుకున్నందుకు చాలా సంతోషించాడు.

రెండురోజులు వ్యాపారం బాగానే జరిగింది. ఒకరోజు ఏదో పనిమీద శెట్టి బయటకు వెళ్ళవలసి వచ్చింది. కోతికి అన్నీ వప్పచెప్పివెళ్ళాడు.

కోతి తనే అధికారిని అనుకుంది. మిఠాయిలమీద ఈగలు వాలుతుంటే గుడ్డకట్టిన కఱ్ఱతో తోలసాగింది. మళ్ళీ మళ్ళీ ఈగలు వస్తూనే ఉన్నాయి. కోతికి విసుగుపుట్టి గట్టిగా కఱ్ఱతో కొట్టసాగింది. మిఠాయిలన్ని చితికిపోయాయి. కొన్ని కిందపడిపోయాయి.

ఒక బిచ్చగాడు దుకాణం దగ్గర ఆగి గిన్నె చూపిస్తూ అడుక్కుంటున్నాడు. తనపాత జీవితం గుర్తువచ్చింది కోతికి. కోతుల ఆట అయ్యాక తన యజమాని చేతికి గిన్నె ఇచ్చి డబ్బులడగమని పంపడం గుర్తువచ్చింది. ఆటచూడడానికి చేరినవాళ్ళంతా చిల్లరడబ్బులు గిన్నెలో వేసేవాళ్ళు. అది గుర్తు వచ్చి కోతి డబ్బాలోనుంచి ఒక రూపాయి తీసి బిచ్చగాడి గిన్నెలో వేసింది. వాడు తినడానికి ఏమైనా పెట్టమన్నాడు. పాపం కోతికి జాలేసింది. రెండు లడ్డూలు తీసి వాడిగిన్నెలో వేసింది. వాడు సంతోషంగా వెళ్ళాడు. త్వరలోనే అక్కడ బిచ్చగాళ్ళ గుంపు తయారయింది. కోతి అందరికీ డబ్బులు, లడ్డూలు వేస్తూనే ఉంది. ఇదంతా దానికి చాలా సరదాగా ఉంది.

అప్పుడే శెట్టి ఊరినించి వస్తున్నాడు. దూరంనించి తన దుకాణం దగ్గర జనం పెద్ద గుంపుగా కనబడ్డారు. “ఓహో! కోతి చాలాబాగా వ్యాపారం చేస్తున్నదన్నమాట” అని సంతోషంగా వచ్చాడు. అక్కడ అందరూ బిచ్చగాళ్ళే. అందరి గిన్నెల్లో మిఠాయిలు, డబ్బులు ఉన్నాయి. కొట్టు ఖాళీ, డబ్బుల పెట్టె ఖాళీ. ఇదిచూసి శెట్టి నిర్ఘాంతపోయాడు. నోటమాటరాలేదు.

కోతిని నమ్మి వ్యాపారం చేయాలనుకోవడం తన తప్పే అని అనుకున్నాడు. తనను తానే తిట్టుకున్నాడు. బిచ్చగాళ్ళు కోతిని మెచ్చుకుంటున్నారు. శెట్టి కోపం పట్టలేకపోయాడు. ఒళ్ళు మండిపోయింది. కఱ్ఱతీసుకుని కోతిని, బిచ్చగాళ్ళను వెళ్ళగొట్టాడు. కోతి పళ్ళికిలిస్తూ, శెట్టిని గుర్రు గుర్రుచూస్తూ వెక్కిరిస్తూ చెట్ల మీదికి పారిపోయింది.

చూశారా! పిసినారితనంవల్ల లాభం ఉండదు. అన్నీ నష్టాలే. కనుక మనం పిసినారిగా ఉండకూడదు.

శ్రీమతి టి. పద్మజ

స్వామితో నా అనుభవం

- శ్రీమతి లలితమ్మ

40 ఏళ్ళ క్రిందటి సంగతి. మా పెద్దబ్బాయికి అప్పుడు 10 సం॥ వయస్సు. ఒకసారి కడుపునొప్పితో చాలాబాధపడ్డాడు. సుమారు పది నెలలు బాధపడ్డాడు. చేయించని వైద్యంలేదు. అలోపతి, హోమియోపతి, యునాని, ఆఖరికి నాటు వైద్యం కూడా చేయించాము. ఎక్స్ రే లో ఏమీలేదు. రోజు రోజుకి నొప్పి ఎక్కువ అవసాగింది. బాధతో మెలికలు తిరుగుతున్నాడు. డాక్టర్లకు అంతుపట్టటం లేదు. పాపం ఆఖరికి మంచినీళ్ళు తాగినా నొప్పి వచ్చేది. చాలా బాధపడసాగాడు. ఇక రాయవెల్లూరు తీసుకు వెళ్ళాలనుకున్నాము. అప్పట్లో రాయవెల్లూరు ఆసుపత్రికి మంచిపేరుండేది. రాయవెల్లూరు వెళ్ళే ముందు స్వామి దగ్గరకు వెళ్ళామనిపించింది. స్వామి అప్పుడు మద్రాసులో ఉన్నారు. దర్శనం చేయించి తీసుకువెళ్ళామని మద్రాసు వెళ్ళాము. స్వామి మమ్మల్ని తన దగ్గరే వెంకటముని గారింట్లో ఉండమన్నారు. కొన్ని రోజులు ఉండిపోయాము. తరువాత ఒకరోజు మా అబ్బాయిని ఒక్కడినే గదిలోకి తీసుకువెళ్ళారు. ఒక సూదిని సృష్టించి బొడ్డు లోపల గుచ్చినారట. (తరువాత అబ్బాయి చెప్పాడు.) ఏమీ విచిత్రమో తెలీదు. తరువాత క్రమేణ నొప్పి తగ్గసాగింది. 10, 12 రోజులలోపల మామూలుగా భోజనంచేసి జీర్ణించుకోగలిగాడు. ఆశ్చర్యం! అప్పటినుండి నొప్పిలేదు. మళ్ళీ ఇంతవరకు నొప్పి రాలేదు. ఇలా ఎన్నో సహాయాలు చేశారు స్వామి. అందుకు సర్వదా కృతజ్ఞురాలిని.

(ఇంకావుంది)

“పల్లెసీమలు పిల్లగాలులు”

గ్రామాలలో బాలవికాస్ విశేషాలు వచ్చే సంచిక నుండి ప్రారంభం

మీ పేజి

కవిత & శ్రీదేవి 9వ తరగతి.

ఈ పువ్వులాంటి మనస్సు మనది. ఈ పువ్వుకి ఉన్నముళ్ళు మనకు గుచ్చుకుంటే నొప్పి, బాధ కలుగుతుంది. అలా మనము ఇరుగు, పొరుగు వాళ్ళని, మన తల్లిదండ్రులను బాధపెట్ట కూడదు. పువ్వుని చూసి మనకు ఎలా సంతోషం వస్తుందో అలాగే మనం కూడ అందరిని సంతోషంగా ఉంచాలి. పువ్వుకి ఉన్న ముళ్ళు మనము తీసివేస్తే అది మనకు ఎంతో హాయిగా ఉంటుంది. అలాగే మన మనస్సులో ఉన్న చెడ్డ గుణాలు, ద్వేషాలు, కోపం, ఈర్ష్య, అసూయ అనే ముళ్ళను తొలగించాలి. పువ్వు దగ్గరికి తుమ్మెదలు ఎలా వస్తాయో అలాగే మన మంచి ప్రవర్తన చూసి అందరు మనని ఇష్టపడాలి.

నీతి :- మన మనస్సులను ముళ్ళులేని గులాబిలాగా ఉంచుకోవాలి. ఉపకారం చేయలేకపోయినా - అపకారం తలపెట్టకూడదు.

స్పందన

శ్రీమతి సరస్వతి, సికింద్రాబాదు.

శ్రీ సత్యసాయి బాలవికాస్ మాసపత్రిక ఫిబ్రవరి సంచికలో వచ్చిన “మొక్కలు సంగీతం వింటాయా” అనే వ్యాసం చదువుతున్నప్పుడు నాకు సరిగ్గా మూడు సంవత్సరాలనాడు జరిగిన విషయం గుర్తుకొచ్చింది. అది మీతో పంచుకుందామనిపిస్తున్నది. 1998లో నేను ప్రశాంతి నిలయంలో సేవకు వెళ్లాను. పాఠశాలబ్లాకు సెక్యూరిటీ సేవ లభించింది. ఆ ప్రాంతం ఒక చక్కని తోట. నేను అక్కడ సేవచేస్తున్నాళ్ళు ఆ మొక్కల్ని వాటి అదృష్టాన్ని గురించి ఆలోచిస్తూ ఉండేదాన్ని. సాక్షాత్తు భగవంతుని సన్నిధిలో వేదాలు నేర్చిన స్థలమది. ఆవాతావరణంలోని గాలి, నీరు ఒకటేమిటి అన్నికూడ వేదఘోషలో మునిగి తేలిన ప్రవేశం అది. అలాంటి ప్రదేశంలో పెరిగిన ఈ మొక్కలు కూడ వేదాలు జీర్ణించుకు పుట్టి ఉంటాయి అని అనుకుంటూ ఉండేదాన్ని. సరే నా సేవాకాలం అయిపోయింది. ఇంటికి వెళ్లేముందు అక్కడ పనిచేస్తున్న తోటమాలిని అడిగి ఒక చిన్నమొక్క తీసుకుని అతిభద్రంగా జాగ్రత్తగా మాయింటికి తీసుకువచ్చి మా కాంపౌండులో పాతిపెట్టాను. రోజూ నీళ్లు పోస్తున్నాను. కాని దానిలో ఎట్లాంటి ఎదుగూ బొదుగూ లేకుండా ఒక సంవత్సరం పైగా గడిచింది. ఒక్క చిగురూ పెట్టలేదు నాకెంతో బాధవేసేది దానితో పాటు పెట్టినమొక్కలు చక్కగా ఎదిగి పూలు పూస్తుంటే ఈ చెట్టొక్కటే ఇలా వుండిపోయిందే అని

అనుకుని ఈ మొక్కకు వేదం వినిపిస్తే పెరుగుతుందేమోనని ప్రతిరోజు నీళ్లుపోస్తూ “ఓం తచ్చం యోరా..... శాంతిః శాంతిః శాంతిః” అని చదువుతూ ప్రేమగా ఆ చెట్టు దగ్గర ఒక నిమిషం ఎక్కువ గడిపేదాన్ని. ఇట్లా ఆరునెలలు చేసేసరికి ఏమయ్యిందో తెలుసా! కొత్త చిగుళ్ళు పెడుతూ మొక్క ఎదగడం మొదలుపెట్టింది. ఇప్పుడది దాదాపు మూడడుగుల ఎత్తుకు చక్కగా గుమ్మటంలా పెరిగి ఎంతో అందంగా ఆరోగ్యంగా వున్నది. మరి మీరేమంటారు?

౧౨ ఫేరేంటా చెప్పకొండి చూద్దాం?

మరికొన్ని ఆధారాలు

1. సలసల	2. మాస
3. మాక	4. బావి
5. బాకా	6. శ్రీ
7. బాల	8. కల
9. సత్య	10. సాస్ (Sauce)
11. బాబా	12. పలక
13. త్రి	14. పత్రిక
15. సాయి	16. కవి
17. పలక	18. మాల
19. బాస్	20. కామా

బహుమానం :

పిల్లలూ! నాపేరు గుర్తుపట్టేరా? అయితే నాపేరు రాసిపంపించండి. మార్చి 15వ తేదీలోగా వచ్చిన సరైన సమాధానలలో లాటరీ పద్ధతిలో ఎన్నుకున్న అయిదుగురికి ఉగాది ప్రత్యేకసంచిక బహుమానంగా పంపబడుతుంది. వాళ్ల అయిదుగురి పేర్లు తరువాత సంచికలో ప్రకటించబడతాయి.

చివరిపేజీలో కరస్పాండెన్స్ (Correspondence) అని ఉన్నదే అదే మా అడ్రసు.

-సంపాదకులు.

ప్రార్థన. అంటే ఏమిటి? అంతా నీవే, అంతానీదే అని భగవంతునికి అర్పితం కావడం. అంతేగాని భగవంతుని “నాకు అది ఇవ్వు, నాకు ఇది ఇవ్వు”. అని అడుక్కోవడం కాదు.

- బాబా.

తెలుసుకుందాం సమాధానాలు

1. వేదాలు, ఉపనిషత్తులు, పురాణాలు, భగవద్గీత.
2. పురుషార్థాలు అంటే మానవులు కోరుకొనేవి, కోరుకోవలసినవి.
 1. ధర్మము, 2. అర్థము, 3. కామము, 4. మోక్షము.
3. వేదాలు నాలుగు. అవి 1. ఋగ్వేదము, 2. యజుర్వేదము, 3. సామవేదము, 4. అధర్వణవేదము.
4. మహాభారతము నాలుగు వేదాలసారము చెప్పబడిన గ్రంథము, కనుక మహాభారతానికి పంచమవేదము అని పేరు.
5. పంచభూతములు : పంచభూతములు అయిదు.
 1. పృథివి=భూమి, 2. ఆపస్=నీరు, 3. తేజస్=అగ్ని, 4. వాయుః=గాలి,
 5. ఆకాశమ్=ఆకాశము.

“పృథివ్యాపస్తేజో వాయు రాకాశమితి భూతాని”. ఇతి అనగా ఇవి. భూతాని = భూతములు. భూతముఅంటే దయ్యము పిశాచము అని ఇక్కడ అర్థం కాదు. భూతము అంటే చేతనాచేతనాలతో కూడినది. జీవనిర్జీవాలతో కూడినది, శాశ్వతమయినది అని అర్థం.
6. గౌతమ మహాముని.
7. వశిష్ట మహాముని.
8. బలరాముడు.
9. ప్రపంచంలో అన్నిటికన్న పెద్ద అయస్కాంతం భూమి.
10. గరుత్మంతుడు అనే పేరుగల తెల్ల గ్రద్ద.

బాలవికాస్ తరగతులు

బాలవికాస్ క్లాసులు (తరగతులు) వారంలో ఒకరోజు ఒకటి లేక రెండు గంటల పాటు ఉచితంగా నిర్వహించబడతాయి. వీటిలో గ్రూప్ 1, 2, 3, విభాగాలలో 5నుండి 15 సంవత్సరాల వయస్సు ఉన్న బాల బాలికలు చేరవచ్చు. గురువులు ఆటలు, పాటలు, భజనలు, కథలు, నాటికలు, వంటి పిల్లలకు ఇష్టమైన పద్ధతులలో, వాళ్ళ మనోవికాసానికి సహాయ పడే విధంగా బోధిస్తారు. 'బాలవికాస్' పిల్లలలో ఉత్తమ గుణాలు పెంచడానికి గురువులు కృషిచేస్తారు. ఈ క్లాసుల పాఠ్యాంశాలు (సిలబస్) పిల్లలలో క్రింది గుణాలు పెంచే విధంగా రూపొందించబడ్డాయి.

1. ఇంట్లో తల్లిదండ్రులను, పెద్దలను, గురువులను గౌరవించడం.
2. ప్రాథమిక ఆరోగ్య సూత్రాలు ఆచరణలో పెట్టడం.
3. చదువు పట్ల శ్రద్ధ, కళల పట్ల ఆసక్తి పెంచడం.
4. మంచిగా మాట్లాడడం, మంచి ప్రవర్తన నేర్పించడం.
5. ఆత్మవిశ్వాసం పెంచడం.
6. సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమ, అహింస లాంటి విలువలు పెంచడం.
7. ప్రార్థనలు, భజనల ద్వారా దైవభక్తిని పెంచడం.
8. సేవా కార్యక్రమాలలో పాల్గొనేటట్లు చేయడం.
9. సంఘంలో, ఇంట్లో తన బాధ్యత తెలిసి ప్రవర్తించడం.
10. కోపం, ద్వేషం, తగ్గించు కోవడం ప్రేమను పెంచుకోవడం.

ఈ తరగతుల గురించి వివరాలకు మీ దగ్గరలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి సేవా సంస్థలను సంప్రదించవచ్చు.

Printed & Published by :

Smt. Lalitha Omapathi Rao, Convener, Mahila Vibhag, Phone : 3397783

Sri Sathya Sai Seva Organisation, Hyderabad.

Editor : Dr. M. Lavanya Saraswathi, M.A., M.Phil., Ph.D., Phone : 040 - 3730655

For Correspondence :

Sri T. S. N. Rao

F 2, B Block, Brindavan Apartments, Chikoti Gardens,

Begumpet, Hyderabad - 500 016. Tel : 7764253, 6311159

Printed at :

Sairam Printers Pvt. Ltd. Hyderabad. 500 004. Tel : 3232316, 3237598

సహనము - సమైక్యత

“భగవానుడైన శివుడు తన కుటుంబము ద్వారా అన్ని కుటుంబములకు సహన మార్గమునే బోధిస్తున్నాడు. తనకు మెడలో, శిరస్సులో, భుజములలో, నడుములో అన్నీ సర్పములే. తన ముద్దు కుమారుడైన వినాయకుని వాహనము సర్పమునకు ఆహారమైన ఎలుక ! ఇంకొక కుమారుడయిన కుమారస్వామి వాహనము నెమలి ! నెమలి సర్పమును తినివేస్తోంది. శివుని వాహనము వృషభము. పార్వతియొక్క వాహనము సింహము. ఒకదానికొకటి బద్ధ శత్రువులు. ఇట్లుండిననూ అందరూ శాంతముగా మెలుగుదురు. విశ్వ సంసారములకు గుణ పాఠములు నేర్పుటకై పరమాత్ముడు తన సంసారమును ఈ రీతిగా చూపించుచున్నాడు”.

- బాబా